

Nr 3 / 4

Sept / Nov 2018

I detta nr:

- **Ordförande har ordet**
- **Riksårsmötet 2018**
- **Långresan jorden runt med HMS Älvsnabben 1954-1955 fortsätter, Balboa - Karlskrona**
- **Soppkvällen 31 maj**
- **Vårfest vid Marinstugan 9 juni**
- **Med 4sjöstriflj till Stockholm**
- **Höstfest med kräftor 18 augusti**
- **Femkampen på Grytholmen**
- **Soppkvällen den 27 sept**
- **Soppkvällen den 25 oktober**
- **In memoriam**
- **Marinstugan**

Flottans mäns avdelning 11, Nynäshamn

Ordförande:	Kjell Johansen	Mob	0706-41 35 53
Vice ordf:	Håkan Hedén		08-774 14 95
		Mob	0702-07 07 82
Sekreterare:	Rune Stang		08-520 305 55
		Mob	0703-69 29 38
Kassör:	Linda Leibing-Hedén		08-774 14 95
		Mob	0703-05 30 23
Ledamöter:	Berit Åberg		08-530 447 57
		Mob	0707-44 82 91
	Bengt Lind	Mob	070-668 43 72
	Robert Norberg		08-524 001 03
		Mob	0702-71 05 58
Suppleanter:	Björn Wideberg		08-500 468 57
		Mob	0702-46 41 90
	Thomas Nilsson		08-520 307 18
		Mob	073-154 51 45

Registrator: Berit Åberg
08-530 447 57

Medlemsregisteransvarig.
*Vid ändring av adress,
meddela registratorm.*

Adress: FM avd 11 NYNÄSHAMN
c/o Kjell Johansen
Båtsmansvägen 13
149 31 NYNÄSHAMN
kjelljohansen756@gmail.com

Kassör: FM avd 11 Nynäshamn
c/o Linda Leibing-Hedén
Björncous väg 53
148 35 ÖSMO

Bankgironr: 863 8785

produktion: st-media
R Stang
Skogsv 4
148 30 ÖSMO
Tfn 08-520 30 555
Mob 070-369 29 38
e-mail: st-media@telia.com

Ordföranden har ordet

Hallå alla vänner i Flottans Män! Vi har klarat ut sommarens Hstekheta värme och känner ånyo den sköna höstens lagom kalla vindar – mycket poetiskt beskrivet, eller hur.

Hoppas att sommaren varit trevlig för er alla, för min del blev det en sjunken båt, en inte alltför trevlig upplevelse. Men som gammal bärgningsledare klarade jag ut det också tack vare min bakgrund i Flottan. Erfarenheter och upplevelser vi fick från den goda tiden i Flottan bär vi väl alla med oss och har fortfarande användning för.

Våren och sommaren blev bra och aktiv för oss i föreningen. Vi hade vår vårfest på Marinstugan, vi deltog i ett utmärkt Riksårsmöte och en del av kamraterna åkte med ombord på 4.sjöstriflj fartyg in till Stockholm och under eftersommaren klarade vi ut vår kräftskiva och en väl genomförd femkamp där vi som "vanligt" kom tvåa i tävlingen.

Det sorgliga var att några av våra fina kamrater mönstrade av och lämnade oss. Vi skänker våra tankar till Björn Egman, Micke Salminen och vår riksordförande Johan Forslund.

Nu ser vi fram emot vintern och den där bakom hägrande nya våren och sommaren. Vi har ett spännande tema vid våra kommande soppkvällar - Kalla kriget. Vi har lyckats engagera erfarna föreläsare som skall berätta för oss om sina erfarenheter om kalla kriget, ett ämne som bör uppmärksammas mer i dessa dagars orostider i vår nära omvärld.

Flottans Män håller sig alerta och informerade om Flottan och ämnen runt detta genom den information vi får vid besök och kontakter hos vårt värdförband, genom våra inbjudna föreläsare och inte minst via våra utmärkta tidningar Flottans Män och Skepp Ohoj. Vi representerar även vid minneshögtider där man hedrar Flottans allvarliga händelser genom tiderna. Våra ledord Kamratskap, Örlogstradition och Sjöförsvar håller vi verkligen levande.

Kjell

Riksårsmötet 2018

vid pennan R Stang

I år var det FM Stockholm som var arrangör av riksårsmötet och enligt ett tidigare beslut skall dessa årligen återkommande träffa på av stapeln ombord på en färja. M/S Baltic Queen var det fartyget vi fick åka med och destinationen var Tallinn. Tallinn, eller som staden tidigare hette, Reval, är Estlands huvudstad och största stad, belägen vid Finska viken i den norra delen av landet. I Tallinn bor det cirka 430 000 invånare, och den Gamla staden i Tallinn sattes 1997 upp på Unescos världsarvslista. En plats väl värd både ett och flera besök. Stadens centrum ger numera ett modernt och arkitektoniskt spännande intryck, medan man i ytterområdena fortfarande ser spåren av den ryska ockupationen.

Inmönstringen gick smidigt och lätt allt föreföll väl planerat och förberett. Ett kuvert som innehöll all den information som man kunde behöva delades ut till alla gästerna. Vi som inte tillhörde de utvaldas skara fick tillgång till hytterna kl 1530. Vi kunde skänka en tanke till kamraterna som samma tid just avslutat ett 1½ timmes förbundsstyrelse- sammanträde och nu fick en ½ timmas paus innan de ånyo skulle tillbringa 1½ timma på lokalordförande-konferensen.

För oss var det lugnt. Vårt program skulle inte börja förrän kl 1800 och då med välkomstdrink och underhållning, så det fanns god tid för både dusch och kontemplation.

Vi möts i Starlight Palace

lite drygt 150 st som deltog i resan. Under tiden när lokalen succesivt fylldes gick ett par trubadurer Sören Strid och Folke Gustavsson omkring och spelade och sjöng. Dessa två herrar skulle vi vid olika tillfällen få se (och

Örjan Sterner välkomnar

När vi infann oss i Starlight Palace där välkomstdrink och underhållning skulle gå av stapeln, hade redan en hel del av kamraterna bänkat sig, men fler var att vänta. Vi var ju

Trubadurerna Sören och Folke

lyssna på) en hel del under den fortsatta resan

Vid fyra glas på första plattvakten äskade Örjan Sterner tystnad och hälsade alla hjärtligt välkomna till årets riksårsmöte i FM Stockholm regi. Hans förhoppning var att alla skulle trivas och finna det program man hade för resan både intressant och roande.

Sonja kontrollerar losskastning

Stefan Leo berättar om Älvsnabbens webbsida

Örjan avslutade med att presentera Stefan Leo som berättade lite om sig själv, sitt arbete som IFC, (Internetfartygschef). Denna titel, tillsammans med kaptensmössan förärades han av Bertil Daggfeldt 29 mars 2003 när långresan 1977-78 hade 25-årsträff på Skeppsholmen i Stockholm. Bertil var FC på den resan och eftersom han gått i pension överlämnade han befälet och sin skärmössa till Stefan. Denna internet-långresa beräknas att aldrig ta slut. Webbplatsen har legat ute på Internet sedan augusti 1998. Registrerade domännamn är alvsnabben.se och alvsnabben.com.

Tiden hade runnit i väg och det var dags för förbrödringsmiddag i Bufférestaurangen där hela den främre avdelningen var reserverad för oss.

Förbrödrings middag

Den stora välmående stockholmsföreningen bjöd på en snaps till maten. Öl eller vin tappade man upp så mycket man ville och orkade med.

"Måtte allt gå bra" tänker Erik

Under förbrödringsmiddagen kunde man från en del bord höra en del snapsvisor sjungas, så även vid vårt bord. Bosse Furén lyckades även få igång alla att sjunga samma visa vid ett par tillfällen. När så småningom alla var mätta och nöjda lämnade vi matsalen och gick till Starlight Palace där en grupp koreanska män och kvinnor jonglerade med bollar, ringar, tunnor i vilken en av gruppens medlemmar satt.

Det blev så småningom dags att uppsöka hytten och gå till kojs. Morgondagen skulle komma att kräva en utvilad kropp.

En stor specialfrukost i Grill House inledde dagen. KI 0900 skulle riksårsmötesförhandlingarna börja. I god tid hade deltagarna samlats och på slaget 09 anbefallde Johan att slå åtta glas varefter ett ljus tändes. Föreningens kaplan C-O Berglund läste därefter Ludde Sjöfarares bön, och därefter en tyst minut för att hedra de under året bortgångna kamraterna. Riksordföranden Johan Forslund öppnade därefter förhandlingarna. Dagordnin-

Jonglörer i den högre skolan

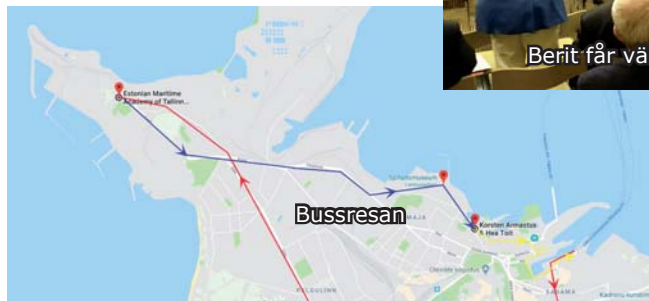
gen är fastställd i stadgarna och ger inget utrymme för några ytterligare frågeställningar. Verksamheten redo-visades, så även ekonomin och budget. Avgående styrelse fick ansvarsfrihet för det gångna året på rekommendation av revisorerna. Ny förbundsstyrelse skulle väljas. Det som gladdde närvarande var att Johan, sin sjukdom till trots, ställde upp för ytterligare en period som riks-ordförande. Jan Wikberg mångårig vice ordförande har, på grund av

sjukdom avgått och i hans ställe, utsågs Göran Löfgren, Karlskrona till vice ordförande på det efterföljande konstituerande mötet.

Den från förra riksmötet vilande propositionen om en minskning av antalet styrelsemedlemmar klubbades nu igenom. Effekten blir att resekostnaderna för inställelse till förbundssammanträden kommer att minska.

Vid den efterföljande utdelningen av medaljer till trettio förtjänta medlemmar kunde vi notera att vår medlem och registeransvariga Berit Åberg tilldelats ankarmedalj nr 160 i guld. Riksårsmötet 2018 avslutades efter medaljutdelningen.

Vi, Sonja och jag, hade bokat in oss

för en bussresa 1100-1330 med besök på Marine Academy och Marinmuseet med efterföljande lunch på Korsten Armastus & Hea Toit. Efter det nästan obligatoriska virrvarret och runt de framkörda bussarna em-

barkade vi så småningom rätt buss. Under bussfärden fick vi se en del av det moderna Tallinn, men även en hel del av de bostäder som byggdes under ockupationstiden. Inte lika fräscht, men har trots detta blivit inne bland den yngre delen av befolkningen, enligt guiden. När vi kom fram till Marine Academy (Sjöbefälsskolan) berättade rektorn lite om skolan som grundades 1991 och om Estland som sjöfartsnation. Vi kunde även efter ett otal många trappsteg ta oss upp till simulatorrummet där elever och även aktivt sjöbefäl på ett realistiskt sätt kan öva navigering, manövrering, förtöjning av olika fartygstyper och under varierande väderleksförhållande. Tiden rann iväg och vi fick avbryta besöket efter att ha blivit impon-

Lennusadam Seaplane Harbour

erade av teknikens framsteg, och resan fortsatte mot Lennusadam Seaplane Harbour. En av 1900 talets märkvärdiga ingenjörstekniska land-vinningar. Armerade betongkupoler utan en enda stöttepelare. I kupoldelens överdel är betongskalet endast åtta cm tjockt. Projektet tilldelades Europas Nostras Grand Prix för bevarande och återställande av kulturarv.

Inne i byggnaden kunde vi bland annat se ubåten Lembit en av de få bevarade från tiden före 2:vk. Maaslinn-vraket från mitten 1500-talet och oändligt mycket mer intressant, men återigen, vi hade hamnat i tidsnöd, varför vi var tvungna att lämna utan att ha kunnat se allt och inte hunnit med ett besök på över 100 år gamla isbrytaren Suur Töll som ligger förtöjd vid kajen. Nåväl jag har för egen del planerat att komma tillbaka för att ägna en heldag åt detta imponerande museum.

Maaslinn-vraket

Lunch med musikunderhållning

En ny kort bussresa i riktning mot hamnen för lunch. Vi sammanstrålade nere vid Korsten Armastus & Hea Toit med en del av våra kamrater som valt stadsrundtur. Anslutit hade även trubadurerna Sören Strid och Folke Gustavsson som underhöll oss under lunchpausen.

När vi påbörjade promenaden till fartyget (man såg ju var hon låg) lyckades vi komma på fel sida om hamnbassängen, något som kom att dels förlänga promenaden (inget fel i det) men efter ett tag såg det riktigt illa ut eftersom vi stötte på ett stängsel till den småbåtshamn som ligger längst in i hamnbassängen. Nåväl även detta löste sig, det gick att ta sig ut genom att gå in på en restaurang och sedan ut genom en annan dörr. Voilå där sparade vi många steg.

Åter ombord, rast och vila innan det var dags för dusch och högtidskläder. Kl 1800 skulle vi träffas på däck 6 i Seaside, för att umgås och bli underhållna. Återigen var det trubadurerna Sören Strid och Folke Gustavsson som dök upp. De herrarna tycktes ha en aldrig sinande repertoar att tillgå. De spexade, sjöng och berättade tokiga historier om vartannat. Vi hade trevligt. Ännu trevligare blev det när en gammal klasskamrat från försvarets läroverk, Lennart Wållberg, dök upp. Vi hade inte stött på varandra sedan 1959 så det var många år att ta igen och prata om.

Sören rockar loss

Banketten

och den vackra solnedgången förhöjde stämningen ytterligare. Men alla fester har ett slut så även denna. Kjell, Elisabeth, Sonja och jag gick en runda i fartyget för att kontrollera "brandsäkerheten" och hamnade så småningom i pianobaren där vi lyssnade på en skön-

I Pianobaren

sjungande dam ackompanjerad av en duktig pianist. Men det började snart dra i ögonlocken så det var dags att slänga sig i morfei armar. När morgonen randades var vi på väg in genom vår vackra skärgård. Vi såg definitivt slutet på denna resa. Ingen (så vitt jag vet) av oss blev kallad till brygga eller maskin för att assistera vid förtöjning i Värtahamnen. Farty-

gets besättning klarade ut uppgiften alldeles själva.

Debarkering/Avmönstring c:a 1030 och riksårsresan med FM Stockholm som arrangör avslutades.

Vi som var med tackar för en alltigenom trevlig, givande och underhållande resa.

Långresan med Älvsnabben Balboa - Karlskrona

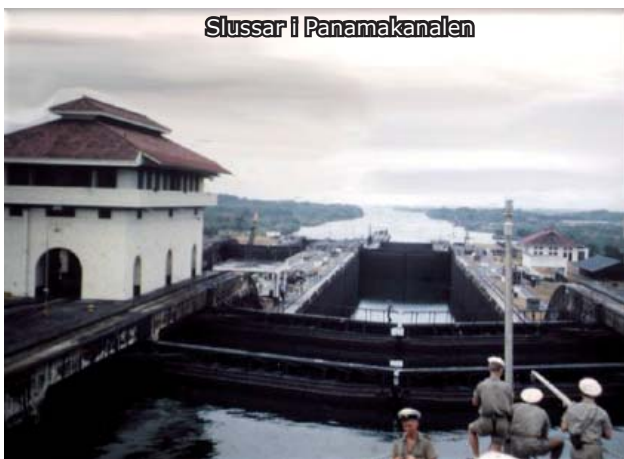
Vid pennan Lars-Åke Svenheden

Vi lämnar våra vänner i San Diego i ett fascinerande land och kommer åter ut på Stora Oceanen. Vi sätter sydlig kurs mot Panama och följer på behörigt avstånd Amerikas och Mexicos kust mot vårt mål. I ett lugnt vindstilla och varmt väder har vi sällskap av albatrosser, fregattfåglar, delfiner, hajar, flygfiskar och sköldpaddor som ligger och gassar sig i solen. Under dessa omständigheter kan det vara på sin plats att göra en livbåtsövning. "Man över bord" blåses på högtalaranläggningen och snabbt bemannas en livbåt och sätts i sjön. I den heta luften, cirka 33 grader varmt, sveltas roddarna under rorsmans påhejande för att snabbt komma fram till den nödställde (en livboj). Löjtnant Selander är väl förberedd för denna övning men i ett annat syfte. Han har med sig en nätkliknande hängmatta för att om möjligt fånga en sköldpadda. En sköldpadda med 1 meters diameter och som kanske väger 50 kg, kan inte vara så lätt att bärga. Men en sovande sköldpadda och hjälpsamma roddare så är djuret snart bärgat ombord. När livbåten kommer till fartyget hissas hon upp till plattan för allmän beskådning och fotografering. Eftersom nödvändiga ingredienser saknas ombord för att göra sköldpaddssoppa återbördas hon åter till sina kompisar i havet.

Efter 9 dygn ankrar vi utanför en liten ö i närheten till Balboa och förbereder oss för gång genom Panamakanalen. Den 30 mars är vi i Balboa vid Panama city. Det är med viss spänning som vi nu ska slussas genom denna imponerande anläggning. Kanalen färdigställdes 1914 efter många och besvärliga problem. Man bedömer att cirka 33 000 arbetare dog och dödsorsaken var i huvudsak sjukdomar som malaria och gula febern mm. Kanals längd är 77 km som förbinder Stora Oceanen med Karibiska sjön. Det finns 3 parallellgående slussar på vardera sidan av sjöarna Gatún- och Alajuelasjön, som ligger på högplatån av landet.

Varje sluss har en längd av 305 meter och bredd av 33 m, djupet är 12,5 m. Fartygen slussas fram med hjälp av rälsgående el-truckar som är kopplade till fartygen i för och akter och bogserar dessa fram genom slussarna. Man förvånas över det samarbete som måste råda mellan lokförarna i el-truckarna för och akter när fartygen bogseras mellan slussportarna. Det kan i sammanhanget nämnas att Trollhättans Mekaniska Verksstad har levererat 236 skruvar till slussportarna. Skruvarna

Panamakanalen

är imponerande 8 m långa, 1,5 dm i diameter och väger 910 kg/st.

Landskapet kring kanalen är på båda sidor bergigt och bevuxet med tropikdjungel. Strax innan Gatúnsjön reser sig en 220 m hög bergstopp intill kanalen. Alajuelasjön är en konstgjord sjö (vattensamling) som har uppstått genom fördämningar i floden Chagres. Orsaken är att mycket vatten försvinner genom slussning.

Efter det vi har passerat de sista slussarna av kanalen har vi nu kommit ut i Karibiska havet. Fartygschefen har fått inbjudan från Islands regering, som önskar att vi skall besöka Reykjavik. Ankomsten till Göteborg skulle då bli framflyttad till den 2 juni. Nåja, hur allvarligt var det? Det är ju 1:a april. Vi hade ett par dagar hård vind men helgen blev strålande fin. Skeppspastorn Inge Löfström höll i vanlig ordning korum på plattan. De 4 konfirmanderna, som snart skall konfirmeras, var naturligtvis där tillsammans med en skara "församlingsbor". Samma dag siktade vi Haiti. Vår kurs ställs mot staden Ciudad Trujillo som ligger i den Dominikanska republiken. Den andra delen av ön

Svettig paradmarsch i en för oss ovan takt

heter Haiti, som i närtid har varit utsatt för en stor jordbävning.

Den 4 april förtöjde vi i Ciudad Trujillo. Staden, som tidigare hette Santo Domingo, fick namnet 1936 efter dåvarande "småkriminelle" diktatorn Rafael L. Trujillo. Han tog makten 1930 och utsåg sig själv till regeringschef i ett land med svag ekonomisk utveckling och med mycket inre stridigheter. Hans första insats var att förbjuda alla politiska partier utom dominikanska partiet, som han själv representerade. Trujillo styrde landet med

Columbus statyn

järnhand och förde i viss mån ett raskrig som gick ut på att döda alla haitier som bodde i landet. 1937 genomfördes en omfattande massaker på haitier av vilka 30 000 beräknas ha mördats med machetes. Landet byggdes upp och fick så småningom en bättre ekonomi. Genom Trujillo:s hänsynslösa styrning av landet utsattes han själv för mordförsök vilket slutade med att han mördades av egna arméanställda 1961. Sonen övertog makten men fick inom kort gå i exil. I dag är landet demokratiskt och representeras av en president. Staden har återtagit namnet Santo Domingo.

Vi blev väl mottagna och fick uppleva underbara dagar på Columbus älskade ö Espana som han upptäckte på slutet av 1400-talet. Han lär ha besökt ön 5 gånger och är också begravd här. Det finns inte mycket kvar på ön från den tiden men vid vår kajplats finns ändå rester kvar efter Columbus gamla kastell. Som vanligt vid besök är det uppvakningar, partyn, bjudningar, kransnedläggningar, fotbollsmatcher, ölbryggerier och annat. Vi vandrar genom staden och finner

bland annat många souvenirbutiker. Det är dyrt att handla på den amerikanska dollarn. Jag och en kamrat går faktiskt på bio för att se filmen "Un solo verano de felicidad" på svenska betyder det "Hon dansade en sommar". Det var häftigt att se en svensk film i denna del av världen.

En av dagarna var jag vakt ombord. Vid ett tillfälle, senare på kvällen, när jag är på halvdäck, får jag se förrådsman Furir Persson leda en häst med Furir Sven Andersson och Furir Everborn på hästryggen. Ekipaget kommer till landgången där Furir Persson gör en ärlig och vördsam anhöllan till Vakt-havande Officeren ombord om att få ta med sig en souvenir hem till Sverige. Försöka kan man ju men ack detta gick inte för sig. Ägaren till hästen kom strax efteråt och hämtade hästen.

Under vårt besök på Dominikanska republiken har det varit påskvecka och på långfredagen hissar dominikanerna flaggan på halv stång. Under denna minnesdag lämnar vi landet och glider ut i Karibiska sjön. Direktör Gadde, som har varit med oss som svensk handelsrepresentant fram till nu, lämnar och vinkar

Under utlöpande från Ciudad Trujillo

av oss på kajen för andra uppdrag.

Vi har nu åter sällskap av delfiner, hajar och sjöfåglar av olika slag. På något sätt känns resan slut nu när vi alltmer lämnar tropiska farvatten bakom oss. Vi har ju bara en hamn kvar och det är Ponta Delgada på Azorerna där vi skall bunkra vatten alltså inget officiellt besök. Alla i besättningen längtar nog att få se Sverige igen efter en fantastisk resa. Från någon mäss kan man höra sång till gitarspel där alla klämmer in i refrängen:

Hem det bär, hem det bär,
Hem det bär på gropig stig,
Hem det bär till gamla Sverige,
Hem det bär, kära land, till dig

Dagarna känns långa. Löparnisse kommer ombord igen och överlämnar dopbevis av linjedopet till Fartygschefen för att dela ut till de nydöpta. Under resans gång har vi haft skeppsaftnar av revykaraktär på plattan. På kvällen den 19 april blev den sista skeppsafn. FI och SKI, våra glädjespridare, var utklädda till patron och bonddräng. Deras dialoger framkallade skrattsalvor och applåder.

Vi anländer Ponta Delgada på morgonen den 20/4. Trots det korta uppehållet hindrar

det inte att besättningsmän utnyttjar möjligheterna att gå i land. Den vulkaniska ön har en mycket vacker natur. Bergen reser sig med branta toppar och mellan dem ligger bördiga dalar, där man odlar bananer, te, tobak och ananas. Det finns kratersjöar och vulkaniska källor, som sjuder och kokar av hett vatten som i en geysir. I stadens trånga och vindlande gator kan man möta kärror dragna av oxar, mulåsnor eller får. Vid ett tillfälle får vi se hundar

med flätade korgar i munnen ute på shopping för mattesräkning. Dessa dresserade hundar lär vara en specialitet för San Miguel.

Efter att ha bunkrat vatten så kastar vi loss kl 1700 och sätter kurs mot engelska kanalen. Kakiställ, vita klädespersedlar och annat som bedöms inte kommer att användas mer samlas in. Aspiranterna pluggar och förbereder sig för slutskrivningar. Kurser av olika slag avslutas. Våra 4 konfirmander får sina intyg under högtidliga former Annandag Påsk.

Vi genomför stridsövningar med fingerade eldsvådor och läcktätningsövningar. Vi blir anfallna och skador uppstår på grund av fientlig verksamhet, luftvärnet avlossar salvor mot flygplan, sjukvården tar hand om skadade besättningsmän, ja allt skall vara så

realistiskt som möjligt. Besättningen skall nu vara fullärda sjömän. Vi fortsätter sedan med våra arbeten och avslutar med "rent skepp".

Nordsjön visar denna gång sin goda sida även om vi hade kraftig dimma. Med reducerad fart nalkas vi den svenska kusten. Det blåses divisioner med "alle man". Fartygschefen och sekonden tar tillfället i akt och talar om expeditionens slutfacit och uttrycker beröm över besättningen och uppskattar det goda samarbetet som har varit. Från besättningens sida var uppskattningen ömsesidig. Så följer vårt sista korum. Dagens tema är "Hemlängtan". Dagen efter hissas just vimpeln hemlängtan.

På en liten minsvepare kommer CM Stig H:son Ericsson ombord i Göteborgs skärgård och gör inspektion av fartyg och besättning och finner allt gott, som man uttrycker det i flottan. Vi glider förbi Billingen och in till Nya Varvet där nära och kära väntar på kajen. Att Korpralen Kurt Börjesson, är vakt vid landgången kan inte stoppa hans mamma från att ge honom en stor välkomstkram.

Chefen för marinen amiral Stig H:son Ericsson inspekterar långresefartyget

Uppehållet i Göteborg varade inte mer än två dagar varefter resan fortsatte till Karlskrona med något reducerad besättning. En hel del skeppskamrater hade nämligen lämnat fartyget i Göteborg för nya kommanderingar.

Vid passagen genom Öresund kan vi från den danska sidan se strålkastarljus som ritar V-tecknet på

himlavalvet. Det är tio år sedan landet blev befriat från den tyska okupationen och detta skall givetvis firas.

På eftermiddagen den 5 maj med "Hemlängtan" i topp avger vi salut för den svenska örlogsflaggan, en gammal tradition att örlogsfartyg som varit borta mer än sex månader avlossar denna salut.

Svaret kommer från Kungshall. På samma sätt som förr, på dagen sjuttio år sedan då Vanadis seglade in mot Godnatt och blev hälsad på samma sätt som vi. Karlskrona bjuder på bästa tänkbara väder. Mobiliseringskajen är packad med väntande anhöriga fruar, barn, fästmör, föräldrar och vänner som nu vill hälsa världsomseglarna välkomna hem. Den svenska Flottans 3:e världsom-

En efterlängtd son kramas om

Örlogshamnen i Karlskrona

segling är därmed avslutad.

Världsomseglingen i siffror:

Mottagen post 700 kg, Sålda frimärken

2360, Under de 128 dyggen till sjöss har fartyget tillryggalagtt 28984 NM och förbrukat 670 ton DBRO. För att vi skulle vara prydliga och fina vid besöken i hamnarna gick det åt 3000 kg färg av olika kulörer.

Så träffas vi åter

Älvsnabbens besättningen har haft 3 återträffar. Den första var efter 5 år. Efter 39 år tyckte Rune Stang och jag att det var hög tid att vi skulle ha 40 års jubileum. Vi påbörjade det mödosamma arbetet att söka adresser på hela besättningen. Personnummer var ju inte helt genomfört på 50-talet. Men med hjälp av skattemyndigheter och krigsarkivet lyckades vi spåra hela besättningen utom tre. En del hade tyvärr lämnat oss, men de flesta var kvar. När detta digra arbete var klart insåg vi att arbetsgruppen behövde förstärkas. De gamla "aspiranterna" Lars Thomasson och Nils Magnus Ubby engagerades, även de pensionärer (som Kmd resp Kk). De två hade ju genom sina tidigare befattningar i flottan helt andra kontakter och möjligheter att öppna dörrar och plånböcker.

Vi blev ändå 96 åldrade sjömän som 1995 upplevde en fantastisk tillställning på dåvarande Berga Örlogsskolor, numera Försvarsmakten Berga.

Planeringsgruppen för de båda jubileerna.

R Stang M Ubbý L Thomasson L Å Svenheden

2004 var det dags igen för ett 50-årsjubileum. Denna gång var det lite lättare att hitta besätningen.

Återigen tog vi hjälp av Pa Kmd Lars Thomasson och Pa Kk Nils Magnus Ubbý och som ordnade med sponsring och lokaler.

50 års Jubileet genomfördes i Karlskrona och det blev 66 ännu mer åldrade sjömän som mötte upp. Mottagandet var i Modellsalen på Karlskronavarvet. Efter uppställning, avlämning och presentation hade vi korem som

fartygspastorn Inge Löfström, som nu hade blivit 90 år, förrättade.

Jubileumsmiddagen med efterföljande samkväm hade vi i officersmässen. Det blev en tillställning som vi sent kommer att glömma.

Även till denna återträff hade vi producerat en jubileumsskrift som var och en fick.

HMS Älvsnabben

50-års jubileum
i
Karlskrona
20 10 17 04

Det överskott vi fått (5400:-) donerades till Sjö- räddningssällskapet.

Lars Åke Svenheden
Ösmo

Soppkvällen 31 maj

vid pennan R Stang

Detta skulle bli vår andra soppkväll på Hantverksgården och den sista före sommaruppehållet. I styrelsen har vi tagit beslutet att även fortsättningsvis utnyttja dessa lokaler som visat sig vara väl lämpade för våra aktiviteter. Att vi inte får samma service här som på Balder får vi stå ut med. Dukning, diskning, städning o s v får vi i styrelsen härja med, men har det visat sig med mycket god hjälp av frivilliga krafter ur medlemsskåren.

Denna kväll var tänkt att Mikael Salminen skulle uppmärksammas och hedras för allt han under många år gjort för oss. Det visade sig dock att Mike var inlagd på sjukhus och befann sig i ett eländigt tillstånd och att han inte kunde komma. Vi fick sedan dagen efter veta att Mike avlidit under natten. Han kämpade in i det sista mot sin sjukdom, men fick till slut ge upp kampen. Vi saknar dig Micke.

Knut

Lennart

Det extremt fina vädret som rått under den senaste tiden kanske bidrog till att det var något färre (26 st) som anmält sig till soppvällen. Något som glädde mig speciellt var att två av våra absolut äldsta medlemmar valt att komma, Knut Krantz 94 år Lennart Hollstrand 92 år. Båda pigga och vitala. Naturligtvis även mycket trevligt att se ett par nya ansikten

Mona

Jonny

Mona och Jonny Liljeblad hade hittat hit och vi hoppas att få se dessa trevliga och lättsamma människor fler gånger.

Kjell uppväktas

Odeén hade annat för sig och kunde inte komma. Kjell Cederholm däremot 75 år 28 mars fick ta emot sin tavla och blev hyllad av kamraterna.

Robert Norberg som inte varit med på riksmötet tilldelades, trots protester, en ankarmedalj i silver.

När detta var överståndet kunde Kjell bjuda till bords efter att ha rätt ut i vilken ordning maten skulle hämtas. Återigen hade jag hamnat som bordsvärd vid det bord som skulle komma sist, men so what, maten räcker.

När soppan och pannkakorna var uppätta presenterades Örjan Sundkvist för oss. Han skulle berätta en del om HMS Loke och den funktion fartyget har i

Robert får medalj

organisationen.

Örjan inledde med att berätta att han anställdes som motorman i flottan 1975. Han skulle annars ryckt in som värnpliktig, men tyckte det var bättre att få en betald värnpliktstjänstgöring. Efter ett tag visade det sig att han trivdes bra och stannade därför kvar, nu har det blivit i 43 år.

Örjan

Örjan hade en far som började i Fl 1945 och hade därför fått en inblick i vad livet i flottan kunde innebära långt tidigare.

Fadern hade befarit de flesta av Fl trängfartyg och uppmanade sonen att så snart som möjligt att söka sig samma väg för att komma ifrån stridsfartygen.

1983 lyckades det för honom att komma till HMS Pingvinen som MjtC, ett torpedbärningsfartyg. En spännande och arbetsam period, med mest gångtimmar av flottans fartyg och mottot "Kan ni skjuta, kan vi bärga" det blev många bärgningar under de tio år Örjan var inmönstrad.

Örjan uppvaktade vid något tillfälle stabsingenjörerna när han kom underfund med att de avsatta medel som var avsedda för underhåll och reparationer på "hans" fartyg hade trollats bort och omfördelats till något annat projekt. Något som ledde till räfst och rättarting.

Omkr 2004-2005 hände det en hel del i flottan vilket gjorde att Örjan valde transport till Amfibieregementet för att försöka säkra upp ett fortsatt liv till sjöss på trängfartyg. Något som visade sig lyckas över förväntan.

Det började med en resa till Göteborg och tjänstgöring ombord på Grundsund. Sleipner var nästa fartyg som kom att övertas av Amfibieregementet. Örjan kommenderades som MjtC och fartyget visade sig vara väl lämpat för sin uppgift i organisationen. Han upplevde det dock som att man inte fullt ut utnyttjade fartygets fulla potential varför det så småningom utgick ur organisationen och såldes.

HMS Loke kom att ersätta och Örjan har sedan 2008 varit inmönstrad där.

Loke var från början projekterad att vara dubbelt så stor, men som det brukar kunna bli räckte inte pengapåsen till. Loke är ensamt i sin klass och levererades från varvet i Oskarshamn 1994 och är ett av Amfibiekårens största. Hon har sedan dess ingått som

HMS Loke i förgrunden

stödfartyg i amfibiebataljonen. Beväpningen stannar vid två kulsprutor, men så är det heller inte meningen att HMS Loke ska göra direkta stridsinsatser. I stället handlar fartygets ansvarsområde om underhåll av andra enheter både trupp och fartyg.

De stridande enheterna behöver ammunition, vatten, drivmedel, fordon och andra förnödenheter.

Hon kan producera eget vatten, har möjlighet att bunkra sex stridsbåtar samtidigt med bränsle (90 m³) och andra förnödenheter. Fartyget har resurser för tekniska reparationer och sjukvårdstjänster, och kan fungera som kompanikök där man har möjlighet att tillaga 100 portioner varm mat. Loke kan även vid behov leda sjöräddningsinsatser och i viss utsträckning bekämpa bränder. Även tung och skrymmande last som containrar och fordon kan tas ombord tack vare den fällbara rampen i fören.

Fartyget har passagerarbåtscertifikat och kan beroende på om resan skall företas utomskärs eller inomskärs, ta 50 respektive 120 fullt utrustade soldater ombord på däck och i lastrum.

Örjan avtackades för ett intressant föredrag om sitt fartyg och önskades lycka till i sin fortsatta gärning.

Soppkvällen var slut för denna gång och gästerna började röra på sig mot sina respektive hem.

För egen del slutade kvällen med ett hedersuppdrag. Gunnar Angerby som haft oturen att snubbla på en mattkant och brutit lårbenet, behövde hjälp med att ta sig hem. Konstigt hur tokigt det kan bli, Gunnar har under praktiskt taget ett helt yrkesliv sprungit upp och ner för lejdare. Gått omkring på oljehalkiga durkar i bullrande maskinrum på rullande fartyg utan att komma till skada. Men en mattkant beseglade hans öde. Nåväl Gunnar avlämnades i gott skick vid hemmets dörr och jag fortsatt min resa

Vårfesten den 9 juni

vid pennan R Stang

Vi samlades vid 15-tiden den 9 juni, för vår numera traditionella vårfest. Förutom de "vanliga" deltagarna kunde vi hälsa Kjell Cederholm med

hustru Hillevi och Gösta Nordgren med hustru Kerstin välkomna, Inalles blev vi femton deltagare.

Efter att ha startat upp med lite kaffe, prat och en liten kaka var det dags att börja med lite aktiviteter.

Käffepaus

Vi hade för avsikt att general-repetera de olika tävlingsmomenten som vi skall utsätta våra kamrater i regionen för, i den femkamp som skall gå av stapeln i september. De momenten vi nu skulle testa var, skruv och mutter, en specialvariant av kubb, indi-

Förberedelser

Linda och Bengt
tar för sig

rekt skjutning med pil och kast med kasttåg. På den skarpa tävlingen i september kommer deltagarna även att få en del frågor som skall besvaras.

Nå hur gick nu detta. Samfällt tyckte man att det var trevliga grenar och att de säkerligen kommer att uppskattas. Att det inte var helt enkla uppgifter visade den spridning i resultatlistan som deltagarnas prestationer uppvisade. Team Cederholm skrapade ihop 28 poäng, team Lind 20 p team Nordgren 18 p och team Asplund 16 p.

Inne i pentryt hade ett intensivt arbete pågått under tiden tävlingarna höll på. Det stod ingen grill och sprakade och rök som brukligt på våra tillställningar vår och höst. Orsaken till detta kommer säkerligen den minnes gode ihåg, det rådde ju totalt eldningsförbud i hela landet. Att detta inte var något understatement visade de svåra bränder som härjade i skog och mark

runtom i landet.

Vi fick nöja oss med kalla rätter vilket passade bra i rådande värmebölja. Ett läckert fat med olika sorters kött frukt och grön samt potatissallad hade dukats fram. Även dryck till detta fanns att tillgå.

Det blev som vanligt en glad och trevlig tillställning som varade i många timmar. När vårfesten avslutades och återställningsarbetena var klara var alla mätta glada och nöjda och kunde ta sig hem efter ännu en trevlig samvaro i kamratgänget.

Dagtur med HMS Helsingborg Berga–Stockholm 12 juni 2118

Vid pennan Nils Freiberg

Var är namnbrädan i mahogny med bokstäverna H-e-l-s-i-n-g-b-o-r-g? Var finns livflottar och frälsarkransar? Var är ankarna i förstäven? Vi fem från FM Nynäshamn embarkerade korvetten K32, HMS Helsingborg, på Berga efter en inbjudan från chefen för 4.Sjöstridsflottiljen. De flesta av oss hade tidigare trampat däck på jagare, kryssare och pansarskepp, men det var länge sedan och tiden har inte stått still. Namnbrädan fann vi senare uppsatt på skottet i mässen och endast ett ankare fanns i stäven, dessutom dolt bakom en lucka.

Nymodigheter och inte bara plastskrov

Genom att bygga fartyget i kolfiberarmerad plast är det inte magnetiskt och det blir framför allt lätt. Vikten kan reduceras till hälften av ett stålskrov. HMS Helsingborg är en helt ny fartygstyp och är konstruerad för att lämna en diskret "signatur" eller avtryck i omgivningen. Det finns inte en rät vinkel på skrovet eller överbyggnaden, allt för att minimera reflektion av radarvågor. Dessutom är fartyget täckt av en radarabsorberande material, som också förhindrar reflektering av radarvågor. Det enda som står ut är ett kanontorn för en 57 mm automatkanon. Även här saknas räta vinklar. I skarpt läge kan antennen teleskopiskt fällas in i skrovet. Livflottar, frälsarkransar och räddningsbåten

ryms inom det specialdesignade skrovet, allt för att ej bli upptäckt. Man får en föraning om att detta fartyg är proppfullt med nytänkande ingenjörskonst.

Maskinrummet

I maskin finns inga maskinister i overaller med trassel i bakfickan och oljekanna i näven. Maskinpersonalen sitter på ett "kontor" med bildskärmar framför sig. I själva motorrummet är motorerna inkapslade och utrymmet är kliniskt rent. Det finns två maskinsystem – ett lågfarts och ett högfarts. Ekonomisk fart är upp till 15 knop och detta ger en lång aktionsradie. Med högfartsmaskineriet i 35 knops fart är bränsleåtgången avsevärt högre. Syftet är att kunna agera på olika områden – att snabbt kunna ta sig till ett område och sedan vid t ex ubåtsjakt kunna gå i lågfart och ha uthållighet. I stället för stål är motoraxeln tillverkad i kolfiber, vilket ger en viktsbesparing på ett par ton. Låg vikt är lika med högre fart och minskad bränsleförbrukning.

600 grader heta avgaser

Så varma avgaser kräver omfattande, utrymmeskrävande isolering och här har man löst två problem genom att med enorma mängder sjöatten kyla ner avgaserna från 600 grader till 20 grader. På så sätt kan fartyget inte avslöjas med värmekamera. Samtidigt minskas temperatur inom skrovet och besättningen kan vistas i närheten av avgassystemet. Hela skrovet kan dessutom kylas ner med ett sprinklersystem.

Skeppskonstruktör FH af Chapman

Tankarna går till af Chapman, verksam i Karlskrona på 1700-talet och den som skapade Skärgårdsflottan med mindre, lättmanövrerade och framförallt grundgående enheter för strid i trånga och grunda vatten. HMS Helsingborg är med sitt djupgående på 2,4 m och vattenjetdrift designad för skärgårdsmiljö. Inga propellrar, som sticker ut kan skadas och manöverförmågan är suverän, vilket

Avgasrör

Manöverbryggan

visade sig när vi i god fart och med hög precision passerade genom "nålsögat" Järnholmsund. Skrovet är högt, lätt och under vattenskroppen liten, vilket gör att vindfånget kan bli besvärande. Detta kan kompenseras med trimplan, vilka styrs med gyrosystem, som även hanterar rullning i hög sjö.

FC på bryggan hela tiden

Fartygsschefen(FC) Anders Fornelius Hecker fanns på bryggan under hela färden från kl 9 till kl 15. Han t.o.m. intog lunch på sin post vid

manöverofficeren(ManO). Fartyget manövreras av tre personer, en rorgångare, ManO och FC. De två sistnämnda satt hela tiden med sina papperssjökort i knät. GPS kan snabbt slås ut och då gäller gammaldags skärgårdsnavigering. Vid gång i öppen sjö kopplas autopilot på och då kan FC lämna sin plats, men inomskärs skall FC alltid finnas på bryggan.

Sjön suger

Ett gammalt talesätt är att sjön suger, men i beredskap fanns motmedel att tillgå hos Hanna, som är chef i byssan. Hanna stod ensam för skaffningen ombord och huserade i ett kompakt, modernt kök i skinande rostfritt stål med adekvata kylutrymmen. Alla hade naturligtvis god aptit och i mässen serverades en utsök, välsmakande lasagne som alla backade på. Till rätten serverades dryck, sallad och kaffe.

Kinkigt att lägga till

När vi med de övriga enheterna samlades på Kanholmsfjärden intog varje fartyg sin plats i formationen med HMS Trossö i täten. Tilläggning kräver alltid gott sjömanskap. Ett fartyg av HMS Helsingborgs klass kräver extra uppmärksamhet. Skrovet i komposit är skört och största försiktighet är ett absolut krav. Visserligen underlättas manövreringen med vattenjet och bogpropeller, men sikten är begränsad pga skrovet. ManO kan inte från bryggan se förtöjningsstationerna utan har telekontakt och med hjälp

FC kontrollerar är allt OK

Precisionsförtöjning

av kameror innanför de fyra förtöjningsluckorna kan han skapa sig en hygglig överblick. I ett strålande sommarväder passerade vi Stockholms inlopp och närmade oss Nybrokajen. Förtöjning genomfördes galant utan minsta missöden och man satte ut extra stora fendrar. Det är lätt att föreställa sig de problem som kan uppstå vid hård vind och besvärande sjö.

Ett stort tack till chefen för 4.Sjöstridsflottiljen för inbjudan och till FC med besättning på HMS Helsingborg för gott sjömanskap, god skaffning och besättningens välvilliga information om sitt fartyg med alla tekniska finurligheter. Vi fem från FM Nynäshamn blev alla uppträffade kunskapsmässigt och vid landgången stod väntande bussar som tog oss tillbaka till Berga.

Höstfest med kräftor

Vid pennan: Lars-Åke Svenheden

Alla förberedelser klara

I år hade det samlats en trogen skara på 15 deltagare.

Stugfogden Björn och Monica samt ordf Kjell och Elisabeth hade förberett med bord, stolar och ett väldekorerat bord med kräftor, paj, bröd, ostar och blomdekorationer ute i det fria på en väl ansad "grön" gräsmatta. Allt såg väldigt inbjudande ut.

Vädret var det bästa tänkbara.

Innan vi fick tillåtelse att hugga i dessa kräftor var det nödvändigt att genomföra en tre-kamp. De olika momenten var pilkastning, kasta ring och kubbspel. Det blev 6 glada 2-mannalag försedda med välfyllda glas och burkar som med olika tekniska lösningar genomförde tävlingen. Naturligtvis kunde

Festligt dukat bord

En liten styrketår före tävlingarna

man så småningom utse någon vinnare och det blev Kerstin och Stig Ödmark som med stor inspiration och helt ovetande om sin skicklighet vinna denna tekniktävling. Skål för dem.

Kräftorna kunde sedan avnjutas med stor aptit upptill nubbevisor.

I avsaknad av sångledaren Rune Stang så hjälptes vi åt att sjunga, var och en

i sitt tonläge, så att det i slutändan blev 15 stämmor.
När vi kände oss väl mätta avslutades festen med kaffe och en god mjukkaka och för dem så önskade förstärkt med likör eller Wiskey.

Framåt den tidigare kvällstimmen avslutades denna trevliga festtillställning.

Stort tack till arrangörerna

Lördagen den 8 september var det Flottans Män Nynäshamn tur att anordna FM region mits årliga femkamp. (I region mitt ingår medlemmar från Gotland, Haninge, Norrköping, Norrtälje, Nynäshamn, Stockholm, Södertälje och Västerås). Förutom deltagare från FM Gotland och Norrtälje ställde de övriga föreningarna upp med tävlande och en del supportrar.

”Staben”, styrelsen och en del medlemmar hade dagen innan varit på plats för förberedelser. Kl 08 på lördagen, 5-kampsdagen var vi åter på plats för fortsatta arbeten. Våra gäster skulle anlända mellan kl 10 och 11. När de kom välkomnade vi dem med kaffe

och smörgås. Ett drygt 50 tal smörgåsar gick åt för så många var vi. Alla hade hunnit komma och fått sitt kaffe när det kl 11 blev dags för Kjell att hälsa välkomna till Grytholmen och dagens be-
givenheter

De olika tävlingsmomenten i femkampen förklarades och bestod i en tipspromenad med 12 frågor varav några med marin anknytning. Fyra stationen med praktiska moment (pilkastning mot dolda ballonger, modifierad kubb, hitta rätt skruv o mutter som passar ihop samt kast med kastståg.

Stig, FM Vås hälsar och tackar för god hjälp på Gotland

Sthlm lag 1 funderar på en fråga

varnats för en regnskur på eftermiddagen.

De av deltagarna som ville hade även möjlighet att gå runt på området och titta på de olika faciliteter som finns på Grytholmen. Alla stugor och normalt låsta utrymmen hade öppnats av Jan Karlsson från Muskö hembygdsförening.

När klockan slagit 13 hade alla lagen hade gått runt och besvarat frågor och med liv och lust deltagit i de praktiska momenten, med olika framgång. Förflyttning mot den stora lokalen där lunchen som bestod av en utsökt god gulasch-soppa, bröd, kaffe och äppelkaka med vaniljsås. Solen gick i moln och det såg ut som om prognosen för regn skulle kunna komma att besannas. Mycket riktigt, under tiden vi satt och åt kom det en regnskur som skulle gjort oss blöta som dränkta kat-
ter om vi suttit ute.

Nynäs lag 1 Mutter o skruv

På väg till lunch

När alla var mätta och glada var det dags att presentera resultatet av dagens övningar. Kjell började nerifrån och spänningen i lokalen steg alltefter han kom högre upp i listan. Fem lag hade hamnat på samma slutpoäng tre på 25 poäng och två på 29 poäng. De två som hade presterat 29 var Norrköping och Nynäshamn lag 2. Genom att låta frågetävlingen vara utslagsgivande kom Norrköping att bli vinnare med blott en poängs marginal. Det gick inte att ta miste på vilken glädje och stolthet som deltagarna i lag "Peking" visade när detta blev tillkännagivet.

Vinnlaget från Norrköping

En upprepning av fjolårets 5-kamp då vi också belade en 2:a plats.

All heder till vårt 2:a lag som bestod av Bo och Britt-Marie Unge samt Gösta Nordgren. Nästan så att man kan börja överväga att förlåta "Britten" för att hon på Gotland 2014 "fyllde ut" Västeråslaget som dessutom gick och vann 5-kampen där med Nynäs lag 2 som tvåa.

I O'Hoj 3/2014 skrev jag då "Vi var sju från vår förening och kunde bilda två lag med tre i varje B-M Unge ingick inte i något. Västerås lag 2 saknade däremot en deltagare och nu kommer det hemska som hände att berättas. B-M Unge fick av kamratlig välvilja (vi är ju alla Flottans Män) delta i Vås 2:a lag.

Ett fruktansvärt felbeslut. Vås 2:a lag gick om vårt lag 2 med 2 poäng och detta beroende på att B-M hystade in ett par poäng genom att slå ner ett par kubb och lyckades även träffa rätt med ett par ringar som skulle landa runt pinnar, detta kom att avgöra tävlingen. Vås lag 2 vann över oss i Nynäs lag 2. Heder åt denna dam som med själ och kämparglöd alltid gör sitt bästa, men för oss var det katastrof, nå ja

Allt var över vi hade genomfört årets 5-kamp som vi upplevt att deltagarna uppskattat och vi tackar alla tävlande funktionärer och inte minst vill vi tacka Muskö hembygdsförening för att vi fått nyttja denna fantastiska miljö och fina område. Ett särskilt tack till "tillsynsmannen" Jan Karlsson som ställde upp och hjälpte oss.

Soppkvällen 27 september

vid pennan R Stang

På den här soppkvällen hade vi stora förväntningar. Dels var den första efter sommaruppehållet. Vi skulle fira inte mindre än elva jubilarer och hade alla stora förväntningar på om årtsoppan skulle hålla samma goda standard som den gjort tidigare. Naturligtvis var även kvällens föreläsare, Per Andersson Övl (ret) som under rubriken Vad gjorde de här? en bidragande orsak till att soppkvällen blev välbesökt. Han skulle redogöra för sina personliga reflexioner om den främmande undervattensverksamheten under 20 års tid. I inbjudan hade Kjell skrivit. " Per har på central nivå i stor omfattning varit engagerad i undervattensverksamheten under 20 års tid, bland annat i den marina analysgruppen och i olika befattningar inom underrättelse- och säkerhetstjänsten, bland annat avseende bearbetning och analys av inhämtad information. Presentationen handlar inte om observationer eller indikationer som gjorts av de många personer som under årens lopp rapporterat händelser till militära myndigheter utan om vad personer som varit med ombord på sovjetiska fartyg och ubåtar eller haft god kännedom om detta berättat och vad syftet kan ha varit med undervattensverksamheten.

Pers presentation innehåller inga referenser till källor. Att ange sådana är otänkbart. Slutsatserna och uppfattningar som framförs är Pers egna och behöver inte återspegla Försvarsmaktens hållning i dessa frågor." Förväntningarna var stora.

Nå, hur blev det då. Det kom många, 36 glada och förväntningsfulla gäster räknades in.

Håkan

Peder

Hans

Kjell

Av jubilarerna hade fyra kommit. Ungdomarna Håkan Westerlund, Peder Wallgren och Hans Odeen som fyllt 75 år tilldelades var sin tavla. Nestorn i gänget Kjell Lundin 80 år hade valt att bli uppvaktad med en blomstercheck. De övriga sju hade uppgivit fullgoda skäl varför de inte hade möjlighet att komma.

Efter att "mitt bord" under tidigare soppkvällar hamnat i matlä, fick vi denna gång

komma först till grytorna. Vi alla som satt där kunde konstatera att soppan var både varm och välsmakande, så även de pannkakor som följde efter. Även de övriga som fick sin soppa efter oss förföll nöjda.

Kaffe dukades fram och Per inledde med att berätta lite om sig själv och sin bakgrund. Detta skakade om flera av oss som varit med om ubåtsjakten i olika funktioner och även övriga som deltog. Det var en hel del som Per berättade om som vi inte hade en aning om.

Fladen Ingarö 2015

Bild på miniubåt Ingarö 2015

När vi efter denna soppkväll tog oss hem hade vi verkligen fått något att tänka på. Hur mycket av detta kunde vi berätta för andra och skulle vi bli trodda.

Per berättar

Fartyg typ fisketrålare som kan bära minubåtar och grodmän

Soppkvällen 25 oktober

Till den sista soppkvällen denna höst var det fyrtyotvå anmälda. Här och nu fick vi ett utsökt tillfälle att samla erfarenheter om hur ytterligare c:a 20 personer på vårt 80-årsfirande kan komma att få plats. Det kommer att bli en utmaning, men för oss som vistats i små mässar ombord är inget omöjligt.

En jubilar, Berit Åberg, som skulle firats denna kväll, hade valt att åka till Riga, men kommer att uppvaktas vid nästa styrelse-sammanträde.

Lasse gör rätt för sig

Mingel

Claes inleder med att riva av en amerikansk folksångslåt "Colours" på sin 4 strängade banjo. Efter att ha fått rungande applåder för detta, frågar han "Minns ni vad ni gjorde för 35 år sedan? Varför

främmande ubåtar i Svenska vatten? Vad är deras avsikt, vad vill de här?"

Efter VK II var det för Sovjetunionens del konventionell ubåtsskrigföring och underrättelseinhämtning som ingick i verksamheten. Senare tillkom sabotageförberedelser och agentinfiltration. 1982 förstod vi inte helt vad som pågick. Långt senare har vi insett att den ryska planen var att med hjälp av ett 50-tal kärnladdningar (minor och robotar) slå ut Sveriges ledning, flyg- och marinbaser samt tele- och radiokommunikationer. Även våra kärnkraftverk var viktiga mål. Sverige var en del i Sovjetunionens strategi att försvara sig mot ett NATO-anfall.

Någon invasion mot Sverige var aldrig aktuell. Målet var att slå ut det svenska försvaret och förhindra att NATO-förband kunde använda svensk mark som baser. Man kan fundera på hur våra politiker och militärer resonerade då vi satsade på ett invasionsförsvar.

U-båten Sjöormen

(jagarna). Det som fanns kvar var Hkp 4 med sina aktiva sonarer. Det fanns en hel del skickliga operatörer där som vi senare övade en hel del med.

Ubåtsjaktstyrkan skapades i syfte att ha ett system för att lokalisera och stoppa främmande undervattensverksamhet. Styrkan bestod av olika ytfartyg med passiva och aktiva ubåtsjaktssystem, helikoptrar, flygplan, u-båtar och underhållsförband. Under den här tiden pågick även en mängd prov och försök med olika system och analysutrustningar i Försvarets Materielverk regi, för att stärka vår förmåga att detektera främmande undervattensverksamhet.

Vi planerade ubåtsjaktövningar, övningar där målubåten spelade främmande ubåt. Flera gånger gick övningen över i skarp verksamhet då styrkan indikerade verklig främmande ubåt. Detta pågick i flera år. Ubåtarnas uppgifter gick mer och mer över till underrättelseoperationer mot främmande ubåtar runt våra kuster. Vi skaffade andra målfarkoster, mindre ubåtar för enklare målgång.

Några exempel på övningar: Kanholmsfjärden, Hårsfjärden, Tröja, Orren, Mälsten, Ålands Hav, Sundsvall, Gävle, Karlskrona, Göteborg, Marstrandsfjorden, Härnösand.

Operationer i Östersjön. När vi övergick till spaningsuppdrag under lång tid (veckor) blev vi tvingade att anpassa oss till att uppträda i uläge på delvis nytt sätt. Vi förlängde tiden i uläge genom att öka förråden av kalk, syrgas och proviant. Sjöormen var designad för ca 12 dygns operation. Vi skapade nya vaktsystem (6 tim). Rekord i uläge utan snorkling var 6 dygn. Vi lärde oss att ligga helt stilla och sväva på

Kan bli blött i tornet

ex 50 m djup och bara lyssna i vår sonar.

Sjöormen är en ren attackubåt med sensorer som syftade att ge bäring och avstånd till en invasions-kaka. Tysta ubåtar var mycket svåra att upptäcka.

Claes avslutar sitt intressanta föredrag med att berätta om att sonarmaterielen utvecklades på kommande ubåtstyper och vi var med och gick målgång för bland annat Näckenubåtarnas långbassonar.

Parallellt med våra spaningsföretag i Östersjön bedrev engelska och amerikanska ubåtar en mycket närgången jakt på ryska strategiska ubåtar i syfte att hela tiden hålla koll på deras positioner. Även fasta bottenplacerade sonarsystem användes. Flera allvarliga kollisioner mellan ubåtarna blev kända långt senare. En omtalad variant blev "Mad Ryan". Den ryska ubåten som kände sig jagad girade 180 grader och styrde mot den jagande nato-ubåten i syfte att skada motståndaren. Detta var en åtgärd som även vi övervägde om en likande situation skulle uppstå.

Claes avtackades med blommor o blader och vi andra vände hemåt efter ännu en trivsam och intressant kväll.

En påminnelse om stadgarnas § 10

Motion från enskild medlem

Motion till årsmötet skall inlämnas skriftligt till styrelsen, före den 1 februari.

Styrelsen anmäler motionen till årsmötet tillsammans med yttrande och ev förslag.

Och nu lite nostalgi

Tecknaren Ragnar Kempe föddes den 5/12 1903 i Skövde. Han kom 1922 till Kungl. Flottan som torpedmatros. Självlärd, levererade han sina första teckningar beskrivande livet i Flottan i tidskriften VÅR FLOTTA 1924.

Ingen har som Kempe tecknat "örlogsgastar med vind i tjavs och blåkrage".

Mycket av hans produktion skildrar jagar- och torpedbåtslivet under 1920-talet. Kempe lämnade Flottan 1929.

Efter reklamskola blev han merkantil chefdekoratör bl a hos AB Herman Meeths i Stockholm.

Kempe har också ägnat sig åt internationell showbusiness som snabbtecknare och musikalartist, bl a med framträdande på Chinavaritén i Stockholm.

Inkallad under beredskapen utförde han fina dekorationsmålningar på örlogshemmet samt i matsalen på Skeppsholmen.

Kollegan, kamraten och vännen Björn Egman avled den 30 april blott 76 år. Efter att ha drabbats av cancer, kämpade han mot denna svårartade sjukdom under c:a ett års tid, men fick till slut ge upp.

För oss hans kamrater i Flottans Män var det en självklarhet att närvara med flaggvakt vid begravningsakten i Muskö kyrka den 30 maj för att hedra Björns minne och visa vårt deltagande i den sorg och saknad som drabbat familjen.

Rune

Efter årsmötet 2015 berättade Micke och att han fått diagnosen cancer. Naturligtvis blev vi alla bestörta och ledsna att få höra detta. Micke däremot var förhoppningsfull och menade att detta skulle fixa sig. En attityd som han hade under hela den långa sjukdomstiden. Han skulle varit hedersgäst på soppkvällen 31 maj. Vi fick då veta att han var inlagd på sjukhus och inte kunde komma, men fortfarande optimistisk, "Vi får ta det senare". Detta senare blev aldrig av. Den alltid glade och positive kamraten fick så småningom ge upp, sjukdomen besegrade honom och han avled den 1 juni

Rune

Flaggvakt vid Mikael Salminens bår 19/6 2018

MARINSTUGAN

Vår Marinstuga mår bra ute på Muskö. Hon väntar på mer besökare under hösten och vintern. Ring stugfogden Björn på 070-6363215 så får ni koden till larmet.

Nu har vi som tidigare sagt elvärme på inkommande vatten så vi har tillgång på vatten under vintern och den sista elradiatorn är nu installerad på toaletten så nu sitter man varmt och skönt även där.

Vår stugfogde har hållit gräsmattor och mark runt om på tomten i snyggt skick. Den som hittar ett grässtrå längre än 5 centimeter får äta upp det. Löven och ris är krattade och lagda i lämplig rishög.

Tyvärr så har det körts med tunga militärfordon inne på tomten som skrynklad till gräsmattan, det tycker inte stugfogden om!

De gamla tunga trädgårdsmöblerna är bortforslade och om styrelsen så beslutar kanske vi kan köpa nya sittmöbler till våren.

Vi har fått ett stort fint plastbord med 10 stolar till våra fester utomhus. Det invigdes under vår kräftskiva.

Väglämnerna ute på vägen mot vakten har rensats och snyggats till, förmodligen för att få en vacker infart till vår Marinchefs nya bosättning på Musköbasen som skall vara inflyttad och klar under kommande år. Det var inte vår stugfogde som gjort detta!

Som vanligt, välkomna ut till stugan. Njut av en fika på terrassen medans ni kollar in vad som händer på Örlogsbasens kajer.

Björn och Kjell

Ni är alltid att
Välkomna
besöka stugan

FLOTTANS MÄNS LOKALFÖRENING 11
I NYNÄSHAMN

Vår nya hemvist
Hantverksgården på Skolgatan 54

Karlssons köttbod & Catering
Fredagatan 10
149 30 Nynäshamn
Telefon 08-500 494 10
info@karlssonskottbod.se

*"Visa ditt medlemskort Flottans Män
Nynäshamn, så får du 5%rabatt när du
handlar.*

Det tackar vi för."

*"Vi tackar alla medlemmar som ger
och har gett bidrag till tryckningen av
tidningen Flottans Män"*

